

[Arne Larsen.]

udvikling at arbejde efter og fået nedsat 42 byudviklingsudvalg. Disse udvalg har udfoldet en meget tilfredsstillende virksomhed, og der har overalt været et intimt og godt samarbejde mellem byudviklingsudvalgene og de kommunale instanser, som har været involveret i udvalgenes arbejde. Men nu er det altså hensigten, at man vil bort fra den tidligere zoneinddeling og klare sig med to zoner, byzoner og landzoner. Det vil sige, at i byudviklingsområderne slås mellem- og inderzoner sammen, og man vil nu have så rummelige planer, at de skulle kunne tilfredsstille behovet for de kommende 12 år. For, som man siger, når man i byudviklingsområderne har så store arealer udlagt, at der ikke opstår nogen mangel på arealer, men behovet til enhver tid kan blive tilfredsstillet, skulle man herigennem kunne forhindre spekulationen.

Det er nu et meget stort spørgsmål, om det alene er i stand til at klare spekulationsproblemet. Jeg tror det næppe, for det drejer sig også om penge, om at kommunerne har de fornødne midler til den rette tid til at opkøbe de arealer for, de ønsker at erhverve. Har de ikke pengene, men må vente, ved vi jo, at priserne stiger. Det er altså ikke nok i sig selv at udvide rammerne for zonerne. Det, det især drejer sig om, er at give kommunerne muligheder for at erhverve arealerne. Men der er nok noget rigtigt i princippet trods alt. Også princippet om, at man efter 4 års forløb skal tage rummeligheden af zonen op til behandling og eventuelt foreslå den udvidet efter det behov, der må være for de kommende 12 år — det, som ministeren kalder den rullende planlægning — tror jeg er helt rigtigt.

Med hensyn til landzonerne tror jeg, det er en rigtig afgrænsning, man her har af, hvad man bør tillade opført af bygninger. Jeg tror, at de principper, der her er nedlagt, er meget saglige og rigtige, og at de ikke på forhånd skal gennemhulles alt for meget.

Sluttelig vil jeg sige, at planlægning er ualmindelig godt, og at det er nødvendigt med langtidsplanlægning; men det er også nødvendigt at have noget til at udføre denne planlægning med, altså den fornødne økonomi. Herom ser jeg at ministeren med hensyn til byggemodning og bymodning,

hvori kommunerne er involveret, idet de efter zonelovforslaget har pligt til at bygge og bymodne for behovet i de kommende 5 år, henviser til de midler, som er stillet til rådighed gennem bolig- og byggefonden. Men jeg må ærlig talt sige, at det er meget, meget beskedne beløb, der er afsat til denne meget, meget store opgave — det er sådan noget som 150 mill. kr. årligt — og når nu vi ved, hvilke kolossale summer der skal investeres i denne byudvikling, og hvor svært det er især for byudviklingskommunerne at klare økonomien i denne forbindelse, burde ministeren samtidig med at fremsætte zonelovforslaget have fremsat et lovforslag om, at statens bolig- og byggefond blev udvidet ganske betydeligt.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vi i socialistisk folkeparti meget gerne vil gå ind i en saglig debat om disse problemer; der vil blive brug for et gennemgribende udvalgsarbejde, og vi tilsiger vor støtte hertil.

Gert Petersen: Som det med rette siges i bemærkningerne til forslag til lov om by- og landzoner, kommer vi her ind på et område, hvor lovgivningsarbejdet hidtil ikke har udmærket sig ved ret megen konsekvens, og alene den ensartethed, som man nu søger gennemført, er, kan man ikke nægte, et fremskridt. Der er også tale om et efter vor opfattelse begrænset fremskridt i forhold til de regler, der hidtil har været anvendt i henhold til byregulerings- og byplanlovene, for slet ikke at tale om den uhyrlige § 22 i naturfredningsloven — her er der tale om et stort fremskridt. Men jeg skal erkende, at socialistisk folkeparti hellere havde set, at man til den nye by- og landzonelov havde overført de regler, som landsbyggeloven indeholder. Efter disse ydes der jo ikke erstatning, hvis der gives afslag på ansøgning om udstykning til sommerhusbyggeri i sådanne kommuner, hvor ansøgningerne efter loven skal afgøres af amtet, såfremt amtet skønner, at udstykningen vil stride mod hensynet til en forsvarlig og hensigtsmæssig byudvikling. Det ser ud, som om man har vaklet imellem flere principper — det forekommer mig også, at det erkendes i bemærkningerne til zonelovforslaget — og er landet omtrent i midten af hidtil gældende lovpraksis.